

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	9514100013
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9514100013.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného T. E. a spol. pre zločin prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa §§ 20, 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2014 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaného T. E. a S. T. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. mája 2014, sp. zn. BB- 4T 4/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných T. E. a S. T. z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica rozsudkom z 15. mája 2014, sp. zn. BB- 4T 4/2014, uznal obžalovaných T. E. a S. T. za vinných zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 4. októbra 2012 v čase medzi 21.00 hod. až 22.00 hod. počas výkonu služby na križovatke obcí Gemer a Gemerská Panica v priebehu kontroly vodiča motorového vozidla Ing. A. U., jazdiaceho na motorovom vozidle zn. Ford Ranger, ev. č. N., dychovou skúškou u neho S. T. zistil elektronických prístrojom Dräger alkotest č. 7410, ev. č. G. alkohol v dychu s výsledkom 0,17 mg/l, čím Ing. A. U. spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, následne mu odobral vodičský preukaz číslo Y. a z miesta kontroly spoločne so T. E. odišli bez toho, aby riadne zadokumentovali zistený priestupok a vydali mu potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu. Následne asi po pol hodine sa obaja vrátili do areálu firmy E., E. č. XXX, kde v kancelárii Ing. A. U. T. E. bez prítomnosti S. T. žiadal od Ing. A. U. úplatok vo výške 1 000 € za to, že jeho priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky nebude zadokumentovaný a vodičský preukaz mu nebude zadržaný, ale bude iba zadokumentovaný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za porušenie povinnosti

vodiča, spočívajúce v nepripútaní sa bezpečnostným pásom s uložením pokuty nezaplatenej na mieste vo výške 20 €. Nameraná hodnota požitia alkoholu bola účelovo zadokumentovaná na inú osobu a to W. T., nar. XX. H. XXXX, ktorého údaje získali od Ing. A. U. z fotokópie jeho občianskeho preukazu č. Y. T. E. za prítomnosti S. T. v kancelárii Ing. A. U. vo firme E. prevzal od Ing. A. U. úplatok v sume 1 000 € a T. E. spracoval a vykázal ako výsledok zo služby priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona SNR rady č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov - jazda pod vplyvom alkoholu, spáchaný cyklistom W. T., s uložením mu blokovvej pokuty vo výške 50 € blokmi na pokutu dielov A, série C, čísel XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX a XXXXXX v nominálnej hodnote 10 €. Obžalovaný S. T. spracoval a vykázal ako výsledok zo služby priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov - nepripútame vodiča Ing. A. U. bezpečnostnými pásmi vo výške 20 € blokom na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčného čísla G.. Finančné prostriedky na uhradenie oboch pokút, ale v sume 90 € odovzdal Ing. A. U. T. E.. Nespracovaním správy o výsledku objasňovania priestupku, ktorého sa dopustil vodič Ing. A. U., nezadržaním jeho vodičského preukazu za vedenie motorového vozidla v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, nezakázaním mu ďalšej jazdy porušili ustanovenia čl. 21 ods. 5, čl. 29 ods. 2, čl. 30 ods. 2 písm. a/ Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 14/2011 o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti v znení neskorších predpisov a spracovaním a vykázaním neexistujúcich priestupkov na osoby Ing. A. U. a W. T. konali v rozpore s § 84 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a s čl. 8 ods. 1 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a tým porušili základné povinnosti policajta podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/, g/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

Za to im Špecializovaný trestný súd, podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ich na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest v sume 1 000 € (tisíc eur) u každého obžalovaného zvlášť.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona I. stupňový súd ustanovil, pre prípad, že by výkon peňažných trestov mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov u každého obžalovaného zvlášť.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu funkcie verejného činiteľa na dobu 3 (troch) rokov u každého obžalovaného zvlášť.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní včas odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaní predovšetkým namietli tú skutočnosť, že trestné oznámenie bolo podané až 3 mesiace po tom, čo sa mal skutok stať. Dröger mohli jednoducho vymazať a nemuseli domnelú pokutu vypisovať na svedka T.. Pokiaľ svedok U. v skutočnosti nepožil alkoholické nápoje, mal sa brániť. Taktiež poukázali na rozpory v svedeckých výpovediach jeho a svedka Q.. Ako motív krivého obvinenia mohlo byť prijatie syna podriadenej sv. U. na ich miesto v PZ. Ich verziu potvrdil aj svedok Y.. Uvedené rozpory mal súd vyhodnotiť v ich prospech. Navrhli preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na

verejnem zasadnutí, aby bolo odvolanie obžalovaných zamietnuté ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por., po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných, ktorý tvrdili, že žiadny úplatok neprevzali, že svedkovi uložili len blokovú pokutu a vodičský preukaz mu zadržali lebo nemal hotovosť, a ako sa súd vysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaných a svedkov, ktorí ich usvedčovali.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaní v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba žiadali a prijali úplatok ako verejný činitelia a zároveň spoločným konaním v úmysle si zadovážiť neoprávnený prospech, vykonávali svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Preto správne postupoval Špecializovaný trestný súd, keď uznal obžalovaných vinnými zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

K odvolacím námietkam obžalovaných treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané ich obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom odôvodnení.

Špecializovaný trestný súd rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaných a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy Špecializovaného trestného súdu za správne a presvedčivé.

Výpovede svedkov Ing. U. a H. Q., ktorí nemali žiaden relevantný dôvod obvinených krivo obviňovať, v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní mali iba nepodstatné rozpory, ktoré boli odstraňované prvostupňovým súdom. Prvostupňový súd však dostatočne podrobne vyhodnotil aj vierohodnosť svedkov v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a preto odvolací súd na ne poukazuje, nakoľko si tieto závery osvojil. Svedkyňa N. potvrdila tvrdenie svedka U. ohľadom získania sumy 1000 € na úplatok. Sv. Q. taktiež potvrdil, že cestou pre VP sa nikde nezastavili, teda sv. U. nemal kedy a kde zaplatiť blokovú pokutu. Ak by svedok U. v skutočnosti mal nafúkať hodnotu 0,00 % ako tvrdili obžalovaní, bola by veľká náhoda aby uvádzal hodnotu 0,17, ktorú mal podľa nich nafúkať svedok T., o čom svedok U. nemohol mať vedomosť. Obž. T. tvrdil, že priestupca videl na obž. E. pri kontrole ale už svedka Y. nevidel, nakoľko bola tma. Prítom uvedení dvaja sa mali počas kontroly spolu rozprávať, stáť pri sebe, teda pokiaľ by tam svedok Y. bol, musel by ho sv. U. aj vidieť.

Napokon uvedený svedok popísal priebeh kontroly sv. U. a sv. T. inak ako to tvrdili obžalovaní.

Ďalšia skupina svedkov - bývalých kolegov obžalovaných vyvrátila jeho obranu, že riadnym, štandardným spôsobom bol svedkovi vrátený zadržaný VP, jeho zadržanie ani riadne nezaevidoval v systéme DSA. (sv. H., O., X.). Mgr. Y. zase vyvrátil obranu obžalovaného E. ohľadom dôvodu jeho prítomnosti na pracovisku, po skončení služby, keď vracal VP svedkovi, čo on popieral.

Obranu obžalovaných vyvrátil napokon aj sv. T., tak vo svojej výpovedi z prípravného konania dňa 24. januára 2013 aj 22. apríla 2013. Svedok jednoznačne vyvrátil ich obranu, že by mal platiť pokutu, že by mu obžalovaní dávali „fúkať“, zároveň uviedol, že podpisy priestupcu nie sú jeho, (čo bolo potvrdené aj znaleckým posudkom), následne ho stretol obž. E., ktorý ho navádzal na krivú výpoveď. Na hlavnom pojednávaní síce zmenil výpoveď v prospech obžalovaných, keď tvrdil, že pokutu dostal za to, že pod vplyvom alkoholu tlačil bicykel, čo samo osebe zmenu jeho výpovede v prospech obžalovaných robí účelovou a nevierohodnou.

Za daného stavu odvolanie obžalovaných, ohľadom skutkových zistení považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Taktiež prvostupňový súd nepochybil pri právnej kvalifikácii skutku a ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktoré ukladal tak, aby zodpovedali kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Prvostupňový súd pritom prihliadol na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaných a možnosti ich nápravy a prevýchovy a preto im uložil tresty na spodnej hranici trestnej sadzby.

Aj zaradenie obžalovaných do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, ako aj primerané peňažné tresty a trest zákazu činnosti zodpovedali skutkovému stavu a zákonu.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného T. E. aj S. T. považoval za nedôvodné a v zmysle § 319 Tr. por. ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.